

היהדות והחסידות. אל הכפר זרמו המוני בית ישראל במשך חודשי השנה, שבאו להכיר מקרוב את עולמה של חב"ד ושל חסידות.

לפנות בוקר היה מסיים משמרת לילית ארוכה, משם היה מגיע לעיתים היישר אל משרדי הישיבה בלוד, משם פתח יום עסקנות חדש בענייני חב"ד, לצד ידידו הרב אפרים וולף שניהל את ישיבות 'תומכי תמימים' ובתפקידו כיו"ר אגודת חסידי חב"ד.

רק לפנות בוקר, אבא נכנס הביתה

היו תקופות שר' שלוימק'ה היה מגיע לפנות בוקר לביקור בזק בבית, ומיד יוצא ליום נוסף של עסקנות ציבורית. "בשעת לפנות בוקר שמענו לא פעם את אבא נכנס הביתה, מסדר סידורים נחוצים ביותר, ובתוך דקות ספורות נוטל את הטלית-תפילין, מניח מגבת על הכתף, ונחפז למקווה ולבית הכנסת, ומשם להמשך יום בו פעל למען מוסדות חב"ד ואנ"ש", מספרת בתו הגב' מרים בליניצקי. "זה היה מראה רגיל אצלנו שאבא כמעט לא ראה את הבית במהלך כל השבוע".

את עבודתו זאת למען כפר חב"ד ותושביו, עשה ר' שלוימק'ה בהתנדבות מלאה, מבלי שנטל אף לא לירה שחוקה לכיסו. "כאשר אנשים היו מביאים לביתנו מתנות שונות כאות הוקרה על פעילותו של היו"ר, אמא לא היתה אפילו פותחת זאת, אלא שולחת הכל היישר אל משרדי הועד", מעידה בתו הגב' מרים בליניצקי. עם הזמן המשפחה גדלה, הצרכים גדלו, והמשכורת הדחוקה שהביא מהעבודה בלילות ברכבת ישראל, לא הספיקה.

בעוד ר' שלוימק'ה דאג להמשך תפקוד המוסדות ובעקיפין דאג לפרנסתם של מורים ומנהלים, מגידי שיעורים, ראשי ישיבות, עובדי תחזוקה ומטבח - הרי שר' שלוימק'ה לא דאג לעצמו במאום. הוא המשיך להתפרנס מעבודתו ברכבת בלילות הארוכים תמורת משכורת לא גבוהה, כאשר בימים עבד באינטנסיביות ובמסירות אין קץ למען פיתוח מוסדות חב"ד לצד שיפור תנאי החיים של תושבי הכפר.

בודדים מתוך עסקני חב"ד שהיו קרובים אליו, ידעו את מצבו הכלכלי וניסו להפציר בו כי ינטוש את עבודתו ברכבת, ויתמסר לעסקנות החב"דית הכללית, תוך

נים רבות עבד ר' שלמה ("שלוימק'ה") מיידנצ'יק כנהג קטר רכבת. מעבודה זו התפרנס במשך שנים

ארוכות. את עבודתו זו החל עוד בבחרותו ברוסיה הסובייטית. באותן שנים התקרב יותר אל החסידות באמצעות חסידי חב"ד בטשקנט, אליה הגיעו בעת מלחמת העולם השנייה.

בתום המלחמה הצטרף ר' שלוימק'ה לחבורת החסידים שהבריחה את גבולות רוסיה באמצעות פספורטים פולניים. לאחר שהות קצרה באירופה, עלה לארץ הקודש והתיישב בכפר חב"ד - הכפר החב"די החדש שזה עתה נוסד.

בברכת אדמו"ר הרי"צ המשיך ר' שלוימק'ה בעבודתו כנהג-קטר, והפעם על המסילות ברחבי הארץ. לילות ארוכים עשה בתא הנהג בנסיעות משמיות בואכה דרומה ודימונה, כאשר מאחוריו עשרות קרונות משא, לעתים רכבת מלאה בנוסעים. לאחר מכן היה עושה את הדרך חזרה, עד לתחנת הרכבת בלוד, שם היה מסיים את ליל עבודתו.

כמעט עשור חלף, כאשר הנהג-קטר נקרא אל הדגל - בעסקנות הציבורית בכפר חב"ד.

כפר חב"ד, אז בראשית דרכו, סבל באותן שנים מבעיות ניהול וארגון. לעתים קרובות התחלף הוועד שניהל את הכפר. חילוקי הדעות כמו גם בעיות ארגוניות, תקעו מקלות בגלגלי התפתחות הכפר.

אל עמדת הקטר, תרתי משמע, נקרא ר' שלוימק'ה, שמונה ליו"ר ועד הכפר. בנחישות ובחכמת חיים החל להוביל את כפר חב"ד תוך קביעת כללי סדר חדשים, וזאת על פי הוראות מפורטות שקיבל מהרבי מה"מ, בגלוי ובעיקר בחשאי.

נאמנות ומסירות

העבודה החדשה דרשה כוחות, יגיעה ומסירות רבה. ר' שלוימק'ה ראה מטרה אחת מול עיניו: להגשים את רצונו של הרבי, לארגן ולנהל את כפר חב"ד באופן מסודר ומכובד. צורך זה עמד גם בבסיס הקשר בין הוועד לבין משרדי הממשלה - שראו כי כפר חב"ד מתייעל ומתחיל לעלות על הפסים (תרתי משמע). שרי הממשלה נענו יותר בחפץ לב לסייע לכפר הצעיר, זאת הודות לחן ולקסם האישי בהם ניחן ר' שלוימק'ה.

כך הכפר, בניצוחו, הלך והתפתח, והיה למרכז ארצי לפעילות אדירה של הפצת

בסוף השבוע הקודם היו לי תאונות .. אין לי ספק שזה איתות מלמעלה שאחזור בתשובה...

הרה"ח ר' שלמה (שלוימקיה) מיידנצ'יק, היה מהחייילים הנאמנים של הרבי מה"מ במערך העסקנות הציבורית. מהחלוצים שהקימו את כפר חב"ד על רגליו, לצד שורה של עסקנויות אליהן נשלח על ידי הרבי בחשאי ובגלוי << כלילה, אחרי יום מפרך, יצא לעבודתו כנהג-קטר רכבת, גומע מאות ק"מ בואכה דימונה וחזרה >> אין שילב בין טורח עסקנות היום לעבודת הלילה המתישה? ממה התפרנס לאחר שסירב לקחת כסף עבור עבודתו בכפר חב"ד? << שורה של מסמכים שהתגלו זה עתה בגנוזך ארכיון המדינה, חושפים טפח מרתק מאחורי הקלעים >> חסיד, חייל ועסקן לדוגמה

מאת שניאור זלמן ברגר

שאפשר לקרוא היטב בשורות ובין השורות שכתב ופרסם.

"בלילות - נהג קטר. בימים - יו"ר ועד כפר. ברכבת ישראל הוא עובד יותר מחמישים שעות בשבוע, בעיקר בלילות, לצורכי פרנסה. אולם העיסוק העיקרי שלו - בממלכת חסידי חב"ד בארץ בכלל, ובמרכז החקלאי והרוחני שלה, כפר חב"ד, בפרט.

"עשרים וחמש שנה עובד ר' שלמה מיידנצ'יק ברכבת ישראל [החל משנת תש"ט]. עשרים וחמש שנה הוא חבר המושב כפר חב"ד. האיש בן חמישים, הוא מציין, אפוא, יובל לחייו ומחצית יובל כאיש הכפר וכעסקן חב"ד. אך לא איש כמוהו חוגג מאורעות פרטיים משלו. אם אצלו יום יום חג - הרי זה חג של חב"ד לדבריו החסידות מעניקה לו בכל עת הרגשה מתמדת של שמחה וחג.

"כל עבודתו בכפר נעשית שלא על מנת לקבל פרס. 'האם אינך מקבל שכר כלשהו?' שאלתי אותו ר' שלמה מיידנצ'יק כמעט נעלב, והשיב בתקיפות רבה: 'שכר? חלילה וחלילה! אם אגיד לך, שאין לי טובת הנאה - זה לא יהיה נכון, יש לי סיפוק רב. זה הרבה יותר מכסף. להקים כפר זה הרבה יותר מכסף. להקים כפר ולראות פירות כאלה - זה תענוג! האנשים בכפר - טובים מאוד, נוחים מאוד ועוזרים בכל דבר. זה הסיפוק הגדול ביותר.

"האמת היא שאני חייל של הרבי. אני לא פועל לבד. כמו שיש צבא וחיילים ומעליהם יש מצביא - כך ממש זה אצלנו. הרבי הוא המצביא שלנו. הוא נותן רעיונות והוראות - ואנחנו משתדלים לפעול לפיהם. למען האמת, זה לא קל, כי הרבי שליט"א אינו מסתפק במה שיש, אלא דורש עוד ועוד, בלי סוף. הוא דורש מעצמו ועושה בעצמו יותר מכולנו.

"אחרי מאה ועשרים מי ישב על כסאו? אני שואל. בטרם השיב על השאלה, הרהר מעט. אחר ניסח את הדברים באיטיות רבה. וכך אמר: 'הרבי שליט"א יהיה אדמו"ר ונשיא חב"ד עד התגלות של משיח צדקנו. מדוע אני אומר לך כך? כי אנחנו מאמינים, שהרבי עצמו שליט"א יכול להתגלות כמשיח'.

"ר' שלמה מיידנצ'יק, הקומסמול לשעבר, בוגר בית הספר הגבוה לרכבות בברית המועצות, מאמין בכך באמונה שלימה. כי הוא חסיד חב"ד בכל רמ"ח אבריו וש"ה גידיו. גם בעת שהוא מוליך את רכבות ישראל כנהג קטר - לרוב בלילות - הוא הוגה בחב"ד ומחפש כל

הקטר של הרבי

כותרת הכתבה בעיתון 'מעריב', תשל"ד

קבלת משכורת מסודרת ומכובדת לפרנסת משפחתו. אך ר' שלוימק'ה סירב אף לשמוע על כך. הוא העדיף להתפרנס מעמל כפיו, כאשר את עבודתו הציבורית למען כלל החסידים, עשה בהתנדבות מלאה ובנפש חפצה.

לאחרונה איתרתי תיק מסמכים בארכיון גנזך המדינה, התכתבות טכנית לכאורה, אשר מאחוריה עומדת פרשת הטבת תנאי עבודתו של ר' שלוימק'ה. מדובר בהתכתבות משולשת בין הרב אפרים וולף בתפקידו כיו"ר אגודת חסידי חב"ד, לבין מנכ"ל הרכבת ושר התחבורה דאז. מתוך מכתבים אלו אפשר ללמוד אודות ההערכה המדהימה של העסקנים החב"דיים לפעולותיו של ר' שלוימק'ה, כמו גם את דעתו של הרבי אודות ההחלטה שלו לעבוד בהתנדבות גמורה, ולהתפרנס רק מתפקידו כנהג-קטר.

שכר? חלילה וחלילה!

עוד בטרם נפתח את התיק הארכיוני, כדאי לשפוך עוד מעט אור על המיזוג בין אישיותו של ר' שלוימק'ה לבין עבודתו, כאשר שניהם יחד יוצרים שילוב נדיר בדמות העסקנות החב"דית.

באותה תקופה, שנת תשל"ד, ביקר בכפר חב"ד העיתונאי לוי יצחק הירושלמי בשליחות עיתון 'מעריב' - השני בגודלו בארץ ישראל באותן שנים. ר' שלוימק'ה, כדרכו, הותיר רושם עז על הכתב, דבר

השר נאנח: 'יש לי ברירה, מיידנצ'יק?'

במכתבו לשר התחבורה, מציין הרב וולף כי כבוד השר מכיר מקרוב את ר' שלוימק'ה. על הכירות אישית זו, יש תיאור מרתק מאת אריה אבנרי בעיתון 'ידיעות אחרונות' בגיליון שיצא לאור שנתיים קודם לכן:

"שלמה מיידנצ'יק: החב"דניק מקרב הלבבות. לפני זמן מה ישבתי במחיצתו של סגן שר התחבורה, מר גד יעקובי, בדירתו. יעקובי היה באותה עת בתקופת החלמתו לאחר ניתוח לב פתוח. לפתע נפתחת הדלת, לחדר נכנס יהודי עבדקן, חבוש כובע של נהג קטר. בידו האחת החזיק זוג תפילין ובשניה שי לחולה.

"גד, אתה מוכרח להניח היום תפילין! הוא אמר בפשטות 'בוס' הגדול של המשרד.

"יש לי ברירה, מיידנצ'יק? שאל יעקובי.

"כך נתוודעתי באקראי אל ר' שלמה מיידנצ'יק, יושב ראש ועד כפר חב"ד, הנכנס ויוצא אצל אישים בצמרת המדינה ואיש אינו עוצר בעדו.

"אנו מנסים לקרב את הנוער אל המסורת, גד יעקובי מסמל בעיני את הנוער העברי' אומר מיידנצ'יק בן ה-48, 'הוא רבים כמותו בשלים להנחת תפילין. צריך לתת להם דחיפה קלה בלבד'.

"את הדחיפה 'הקלה' להנחת תפילין עושים חסידי חב"ד לפי הוראת רבם, רבי מנחם שניאורסון (הרבי מלובביץ') וזוהי רק פעולה אחת בשרשרת".

החתונה המשפחתית הפכה לציבורית

הגב' מרים בליניצקי, כמסופר בגוף הכתבה, היא בתו הבכורה של ר' שלוימק'ה, והיא שופכת מעט אור על חוסר הידע של המשפחה בכל הקשור להוראות הרבי אל אביה:

"אבא קיבל מהרבי איין-ספור הוראות חשאיות, רבות מהן היה צריך להשמיד או להחזיר את המכתב. על הוראות אלו נודעת רק לקראת חתונתי, כאשר הגיעו הוראות חשובות לגבי החתונה שלי, שהפכה לאירוע ציבורי לכל דבר, בהשתתפות אישים רמי מעלה מכל המפלגות והחוגים..."

"זכור לי כמו היום, כאשר הייתי כלה, בשעה חמש לפנות בוקר אבא העיר אותי בדחיפות רבה, ואומר לי 'הרבי מסר לך הוראה מיוחדת', והוא מוסיף 'דיברתי עם הרבי'. לא הבנתי: 'איך דיברת עם הרבי?' או אז התברר לי כי אבא מרבה לשוחח עם מזכירו של הרבי הרב חודקוב, ובמקרים רבים הרבי עלה על הקו."

"באותה תקופה אבא הראה לי מכתב שקיבל מהרבי, והציג בפניי הוראה בקשר לחתונה. הוא הבהיר כי המכתב מוחזר אל הרבי בגין חשאיותו. "על כל אלו, ועוד רבות, אבא ואמא מעולם לא סיפרו לנו. רק לאחר פטירתו, מקורביו חשפו בפנינו טפח מההוראות המפורטות שהושמדו בדרך כלל, שכן רבות מהן נגעו לעניינים מורכבים מכפר חב"ד כמו גם לשרי הממשלה..."

הרבי מצידו, באהבה גלויה, סייע לר' שלוימק'ה לקראת חתונת בתו הבכורה. באחד המכתבים ששיגר הרבי לחסידו הנאמן בתקופת ההכנה לחתונת בתו, הוסיף הרבי כמה מילים בכתב יד קדשו, מהן עולה כי הרבי שיגר מתנת חתונה בסכום גבוה במיוחד, שהיה שווה לשש משכורות חודשיות של נהג-קטר בימים ההם! הרבי מעדכן כי הדבר נעשה בדיסקרטיות רבה, ומזרז אותו להשתמש בכסף..."

"**יקבל ימים אלה, על ידי הרב אפרים וולף שי' ט"ו אלף לירות ומטובו להודיעני מזה ותשואות חן. זהו השתתפות (מענק) להוצאות הדידה דבתו הכלה תחיל. איש (גם הרב אפרים וולף) אינו יודע מזה, אבל ברשותו לגלות לזוגתו והכלה תחיינה. והעיקר פארניצען [להשתמש] בהצלחה רבה"** (צילום האגרת ב'קטר של הרבי' ע' 318).

הזדמנות למלא שליחות של חב"ד. לכן נושא הוא עמו שני זוגות תפילין כדי שיוכל, בשעת בוקר מוקדמת, כאשר הוא חוזר ברכבת נוסעים 'לזכות יהודים רבים במצוות הנחת תפילין'.

"וזאת לדעת: ר' שלמה מיינדנצ'יק איננו איש עשיר והכנסתו איננה גבוהה, האיש שמוטל עליו לכלכל משפחה בת 12 נפשות - כל הכנסתו החודשית נטו, כולל הביטוח הלאומי מסתכמת ב-2500 ל"י. אבל אין לו שום טענות על המצב. 'הרבי לימד אותנו כי לפעמים צריך להסתכל מלמעלה למטה ולפעמים מלמטה למעלה, בגשמיות - צריך להסתכל מלמעלה למטה, צריך לראות שלמטה יש אנשים שיש להם הרבה פחות ממך, ברוחניות - צריך להסתכל מלמטה למעלה ולשאוף ליתר התעלות רוחנית'."

"השיחה התארכה מיד, לפי לוח הזמנים הדחוק של ר' שלמה מיינדנצ'יק, שיום העבודה שלו משתרע על עשרים ושתיים שעות, לא פחות. 'אני ישן שעותיים ביממה, ומה שחסר לי בשינה, אני ממלא בשבת'."

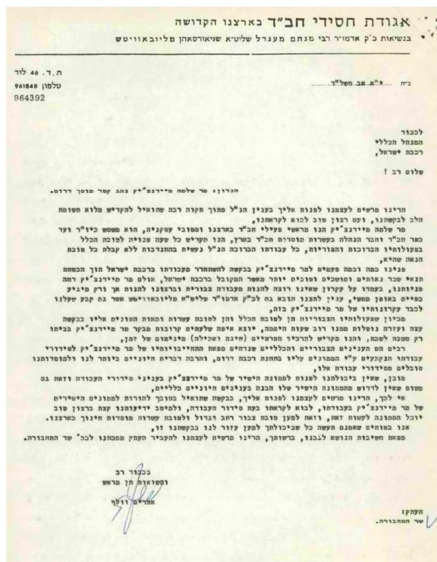
"יממת העבודה שלו מתחלקת כך: שמונה שעות עבודה ברכבת, שעה וחצי של לימוד חסידות, כל השעות האחרות - עיסוק בעבודה ציבורית. 'כל מה שאני עושה - אני עושה כחייל של הרבי'. בטרם קיבל עבודתו ברכבת ישראל, כנהג-קטר, לפני חצי יובל שנים בדיוק, שאל את הרבי [הריי"צ] ורק כאשר קיבל את ברכתו - השיב בחיוב'."

לכבד את עקרונותיו של מיינדנצ'יק

זה הזמן לפתוח לראשונה את תיק המסמכים המתעד את מורכבות השילוב בין תפקיד הקטר לתפקיד יו"ר כפר חב"ד בעת ובעונה אחת.

היה זה קיץ תשל"ד כאשר הרב אפרים וולף פונה באופן רשמי, באמצעות נייר מכתבים של 'אגודת חסידי חב"ד' אל מנכ"ל הרכבת מר יהודה רשף. במכתבו הוא 'מציג' את עסקנותו הציבורית של ר' שלוימק'ה:

"מר שלמה מיינדנצ'יק הנו מראשי פעילי חב"ד בארצנו ומטובי עסקניה, הוא משמש כיו"ר ועד כפר חב"ד וחבר הנהלה בעשרות מוסדות חב"ד בארץ, הוא מקדיש כל שעה פנויה לטובת הכלל בפעולותיו הברוכות והפוריות, כל עבודתו הברוכה הנ"ל נעשית

שר התחבורה מפנה את מכתב הרב וולף, אל מנכ"ל הרכבת מר יהודה רשף

הרב וולף מפציר במנכ"ל הרכבת להתחשב בקטר המתנדב למען חב"ד

לעזוב את עבודתו ברכבת כדי לנצל את זמנו וכישוריו למען חב"ד:

בהתנדבות ללא קבלת כל טובת הנאה שהיא."

"פנינו כמה וכמה פעמים למר מיינדנצ'יק

הרב וולף מוסיף ומספר על ההשתדלות שעשו הוא ואנשיו לשכנע את ר' שלוימק'ה

בבקשה להשתחרר מעבודתו ברכבת ישראל, תוך הבטחת תנאי שכר נאותים ומושכים וטובים יותר מאשר המקובל ברכבת ישראל, אולם מר מיינדצ'יק דחה פניותינו, בעמדו על עיקרון שאינו רוצה להנות מעבודה ציבורית וברצונו להנות אך ורק מיגיע כפיים באופן ממשי."

כאן מגלה ר' אפרים וולף את דעתו של הרבי בנידון:

"ענין זה הובא גם לכ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש אשר קבע שעלינו לכבד עקרונותיו של מר מיינדצ'יק בזה."

הרב וולף מוסיף ומסביר כיצד נראית שגרת יומו העמוסה של יו"ר הועד, נהג קטר ובעל משפחה, ומגיע אל הנקודה המרכזית של פנייתו:

"מכיון שפעולותיו הציבוריות הן לטובת הכלל והן לטובת עשרות ומאות הפונים אליו בבקשת עצה ועזרה נוטלות ממנו רוב שעות היממה, יוצא איפה שלעיתים קרובות מבקר מר מיינדצ'יק בביתו רק משבת לשבת, והוא מקדיש לצרכיו הפרטיים (שינה ואכילה) מינימום של זמן.

"רבים הם העניינים הציבוריים והכלליים שנדחים מפאת התחייבותיו של מר מיינדצ'יק לסידורי עבודתו הנקבעים על ידי הממונים עליו בתחנת רכבת דרום, והרבה דברים חיוניים ביותר לנו ולמוסדותינו סובלים מסידורי עבודה אלו [...]

"אי לכך, הרינו מרשים לעצמנו לפנות אליך, בבקשה שתואיל בטובך להורות לממונים הישירים של מר מיינדצ'יק בעבודתו, לבוא לקראתו בעת סידור העבודה, ולמיטב ידיעותינו, ברצון טוב יוכל הממונה לעשות זאת, זאת למען טובת ציבור רחב וגדול ולטובת עשרות מוסדות חינוך בארצנו. אנו בטוחים שאמנם תעשה כל שביכולתך למען עוזר לנו בבקשתנו זו."

עותק מהמכתב נשלח גם אל שר התחבורה גד יעקובי, בצירוף פסקאות אישיות אחדות: "מצורף בזה העתק ממכתבנו למנכ"ל רכבת ישראל בקשר למר ש. מיינדצ'יק.

"למותר להאריך לכבודו בענין זה, בהכירו את מר מיינדצ'יק מקרוב וביודעו על פעליו [...] החלטנו לפנות ולטפל בעצמנו בבעיה זו אשר מכבידה עלינו ועל התפתחות מוסדותינו במאוד" (אודות הכירות זו, ראה מסגרת).

שר התחבורה נענה בחיוב לפניה, ועל המכתב שקיבל, הוסיף מספר מילים בכתב ידו אל מנכ"ל הרכבת: "ליהודה רשף, אבקשך מאוד להשתדל להגמיש את עבודתו. אם הדבר ניתן. ג.י. [גד יעקובי]."

בשלב זה אירע בלבול מביך, כאשר מנכ"ל הרכבת חשב משום מה, שר' שלוימק'ה מבקש סידור עבודה שיקל עליו עם שעות העבודה בשבת. הוא בדק זאת עם מנהל מחלקת ברכבת ישראל, והתברר לו כי ר' שלוימק'ה אכן זוכה לסידורי עבודה מותאמים לעובדים שומרי השבת.

את תוצאות הבדיקה והמסקנה שיגר המנכ"ל במכתב מפורט אל הרב וולף. מתוך המכתב המפורט עולה עד כמה עמוס סדר יומו של נהג-קטר. מתברר כי סידור העבודה השבועי של נהג-קטר מבוסס על שבוע עבודה של 47 שעות, ובמידת הצורך אף מעבר לזה.

העתק מהמכתב המפורט נשלח גם אל שר התחבורה, אך זה האחרון שהבין את הטעות של המנכ"ל, שיגר פתק זועם בכתב ידו:

"אישי ליהודה רשף,

"האם באמת שום דבר לא ניתן להיעשות בענין מיינדצ'יק? הם לא פנו בקשר לשמירת שבת ומסורת, אלא בהקשר אחר, ותשובתך, לצערי, אינה לשאלתם. נא בדוק הנושא שוב. גד יעקובי."

למעשה, ההתכתבות הרשמית שנשמרה למעלה מחמישים שנה בארכיון המדינה, נקטעת כאן. אין ידוע לנו מה היה בהמשך, מלבד העובדה שר' שלוימק'ה המשיך בעבודותיו כרגיל, ביום ובלילה, במקביל.

"אני יודעת שבשלב מסוים רצו לקדם את אבא לתפקיד בכיר יותר ברכבת ישראל, אך הרבי רצה שימשיך בתפקידו כנהג-קטר דווקא, שכן שם הייתה לו השפעה חיובית על הנוסעים ועל עובדי הרכבת", מספרת הגב' בליניצ'יק. "אבא כשלעצמו לא דיבר איתנו דבר על ההוראות שקיבל מהרבי, אבל באופן כללי היה ברור שהרבי מעורב בכל מה שאבא עושה."

"השבוע היו לי תאונות .. התנגשות בין הקטרים"

חלפו מספר שנים, וסדרי עבודתו ברכבת השתנו. ר' שלמה שי' מיינדצ'יק שינה את סדרי זמני עבודתו ברכבת, וכיום עובד ג' לילות בשבוע, ועל ידי זה ישן מעט", כתב ר' אפרים וולף לרבי בחודש טבת תשמ"א, ומוסיף "נבקש ברכתו הקדושה שלא יזיק לבריאותו".

ר' אפרים וולף חשש לבריאותו של ידיו נוכח סדר יומו הבלתי-אפשרי כמעט, וכנראה לא בכדי.

כשנה לאחר מכן אירעו לו מספר תאונות ברצף, ור' שלוימק'ה עצמו חשש מאוד, כפי שכתב לרבי באותם ימים בפתחות-לב לא-מצויה:

"כבר למעלה משנה שהנני עובד ברכבת בסידור קבוע ומאד טוב ומתאים לעבודה הציבורית שלי: שלוש פעמים בימי א' ג' ה' ורק לילות, שכל פעם נחשבת לשתי משמרות - שלמעשה זה לוקח רק 10 שעות בלילה..."

"בסוף השבוע הקודם, יום ג' וה' וגם יום א' השבוע היו לי תאונות, פעמיים ירדו קרונות מהפסים ופעם הייתה התנגשות בין הקטרים. הגם שבכל הפעמים לא אני האשם, אמנם אין לי ספק שזה איתות מלמעלה שאחזור בתשובה... איתות ברור מאוד, פשוט נבהלתי מזה עד כדי כך שפחדתי לנהוג ביום ג' ברכבת; אך מפני שנזכרתי שהרבי שליט"א מצווה עלי - עבדתי את המשמרת הנ"ל וב"ה בלי תקלה. גם עכשיו אני נמצא כבר בעבודה ועומד לקבל קטר ולהפעיל רכבת לדימונה ומתפלל לה' שהכל יעבור בשלום... העבירות שלי הן רבות ואינני יודע על מה לתלות את הדבר, התחושה שלי שאינני עוסק כלל במבצע הספר תורה [אות בספר תורה הכללי] ועוד. הנני מבקש ברכה והוראה מהרבי שליט"א. שלמה בן מרים עטל".

כעבור זמן קצר השיב לו הרבי: "**פשוט שעליו להמשיך במשרתו ברכבת, ומכמה טעמים, אלא שיהיו מונחים בקרון שלו ספרים וצדקה-פושקע** [= קופת צדקה]."

"רצונו של הרבי שליט"א"

כמה שיעור העבודה? כמה צריך להתאמץ?

ובכן, כשהתקרב ר' שלוימק'ה לגיל 65, גיל הפנסיה באותם ימים, החל להרהר אודות פרישה. דא עקא, במהלך הבריחה מרוסיה, נרשם במסמכים שהוא צעיר בחמש שנים מכפי גילו האמיתי.

"בע"ה בעוד חצי שנה אהיה בן 65. אמנם בתעודת זהות רשום בפחות 5 שנים. אם אני רוצה לצאת לפנסיה לפי החוק, אני צריך לתקן את תאריך גילי - דרך בית משפט עם עדים שיש לי. בדעתי לא לעסוק בזה ולהמשיך בעבודתי ברכבת, היות ואני מרגיש שזה רצונו של הרבי שליט"א - וה'נותן לי כוחות לכך..."

הרבי כתב מעל המילים "לצאת לפנסיה" את המילה "לא", ואת המילים "שזה רצונו של הרבי שליט"א" הדגיש בקו תחתון. ואכן, זו הייתה שאיפת חייו העמוקה של החסיד, העסקן ונהג-הקטר שהוביל את העסקנות החב"דית עשרות שנים: למלא את רצונו של הרבי.

מקורות: ארכיון המדינה, הקטר של חב"ד, ימי תמימים, בית משיח, ידיעות אחרונות, מעריב, ראינות בעל פה ועוד.